

Naročnina listu: —
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . " 5—
 Četrt leta . . . " 2.50
 Mesečno . . . " 1—
Zunaj Avstrije: ----
 Celo leto . . . " 15—
Posamezne številke
 -- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 v. od 6 redne petivrstice: pri večkratnih oznanilih velik popust.
 „Straža“ izhaja v ponedeljek in petek popoldna.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
 Koroška ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti vsak dan od 11.—12. ure popoldna.

Rusi se umikajo na celi črti.

Rusi ob Wereszyci premagani. — Rusi se umaknili proti Lvovu in severno ter južno od Lvova. — Ob gornjem Dnjestru Rusi zapustili južni breg. — Armada Pfanzerjeva odbile ponovljene napade. — Italijani si počivajo. — V Italiji ugasnilo navdušenje za vojsko. — Venizelesova zmaga.

Hrvatsko-slovenska vzajemnost.

Dočim je politika Vseslovenske Ljudske Stranke od vsega početka merila vedno na to, da ustvari na jugu avstrijske države z ujedinjenjem katoliških in Habsburžanom brezpogojno udatih Hrvatov in Slovencev močen in nepremakljiv protiutež proti vsaki iredenti, se je med Hrvati dolgo časa ogrevala za to idejo samo pravaška stranka. Toda vojska je tudi v tem oziru povzročila veliko spremembo. Vse hrvatske stranke so se sedaj priznale k ideji, ki je edino močna dovolj, ako se uresniči, zatreti vsako kal iredentističnega gibanja in ki bo ob enem kmalu pokazala velikansko atrakcijsko moč na druge balkanske dežele ter jih s tem v prijateljstvu privezala na habsburško monarhijo, h kateri spadajo po zgodovini in geografski legi. Sprememba pri hrvatskih strankah se je pokazala v saborski seji dne 14. junija in se nam zdi potrebno, da zabeležimo ta dogodek vsi slovenski in hrvatski listi.

Dogodki v tej seji imajo tem večji pomen, ker so pri zasedanju bili navzoči tudi avstrijski državni poslanci iz Istre dr. Laginja in prof. Spinčič, iz Dalmacije dr. Dulibič in Mate Ivanišević.

Izrazi hratsko-slovenske vzajemnosti so se pojavili med otvoritvenim nagovorom podpredsednika dr. Magdiča, ko je govoril sledeče:

„Tudi danes vršimo zapisano oporoko svojih prednikov, ki so doprinašali v zvestobi do kralja in domovine vse mogoče žrtve, ko je verolomni bivši zaveznik z oboroženo silo posegel po našem morju. Živelo hrvatsko morje! — Dolgotrajno ploskanje. — (Živelo hrvatsko morje! — Dolgotrajno ploskanje. — hrvatska Reka! — Odobravanje in ploskanje. — Poslanec Radč: Živel hrvatski Zader! — Odobravanje in ploskanje. — Živela Laginja in Spinčič! — Gromoviti živijo-klici), po zemlji, v kateri prebivajo v večini Hrvati in Slovenci (Poslanec Peršič: Živeli Slovenci! — Burno odobravanje), po zemlji, katero je Hrvat vedno imenoval svojo domovino, in ta sovrag gre celo v imenu narodnega načela, da zaslužni celi del kulturnega državnega naroda, kateri noče biti suženj nikomur. (Dolgotrajno odobravanje in ploskanje.)

Hrvatski narod je že čez tisoč let državni narod, ki je vedno branil svojo svobodo in se je vzdržal v vseh prilikah in neprilikah življenja in znal si obvarovati svojo domovino. Znal bo to storiti tudi v današnjih težkih razmerah.“

Velepomembna je tudi adresa hrvatskega sabora, ki jo je sklenil in odposlal hrvatskemu kralju Franu Josipu I. V njej se z znanjem in sodelovanjem hrvatske vlade zahteva združenje onih dežel s Hrvatsko, ki zgodovinsko in narodno spadajo k njej. Ta zanimiv del adrese se glasi:

„Hrvatski narod je prepričan o zmagi in upa, da bodo doprinešene žrtve vseh narodov povzdignile slavo habsburške monarhije, a hrvatskemu narodu rešile ogroženo domovino; junastvo pa in žrtve hrvatskih čet in naroda bodo jamstvo, da se zgodovinsko ločeni njeni deli po vojski pripojijo materni deželi in s tem omogoči,

da hrvatski narod združen in enoten v monarhiji, izpolni popolnoma nalogo, katero mu nalaga zgodovina, kultura, njegov narodni obstoj in moč in interes vse monarhije.“

Bolgarija odklanja ponudbe naših sovražnikov.

Bolgarski ministrski predsednik Radoslavov je dne 17. junija izročil poslanikom Rusije, Anglije, Francije in Italije odgovor na poziv, ki so ga te države poslale Bolgariji. Bolgarski odgovor opetovano naglašja, da interesi Bolgarije zahtevajo, da bolgarska vlada čuva nepristranost. Svojo nepristransko politiko bi Bolgarija le tedaj prelomila, če bi Rumunija, Srbija, Grčija in Turčija prepustile Bolgariji vse tisto ozemlje, katero je četverosporazum v svoji zadnji noti ponudil Bolgariji. To ozemlje bi bilo: Od Rumunije Dobrudža, od Srbije in Grčije Macedonija, Kavala in Solun, od Turčije črta Enos—Midija. Stališče Bolgarije je, da ji je le tedaj mogoče spremeniti svojo nepristransko politiko, ako se imenovana ozemlja takoj prepustijo Bolgariji. Iz tega bolgarskega odgovora na četverosporazum je razvidno, da Bolgarija z nova odklanja ponudbe naših sovražnikov.

Venizelosova zmaga.

Kakor se iz Aten poroča, je Venizelosova stranka dobila pri grških državnozbornskih volitvah od 316 mandatov 186 mandatov in razpolaga torej z močno večino. Venizelos zahteva odstop Gunarisevega ministrstva, kateri pa se bo radi opasnega kraljevega zdravstvenega položaja najbrž zavlekel. Domneva se, da bo Venizelos prevzel vodstvo svoje stranke in bo pozneje sestavil novo ministrstvo. Smer njegove bodoče politike, posebno z ozirom na vojno, še ni znana.

Amerika odpošlje novo noto Nemčiji.

Nota Amerike na odgovor glede potopitve ameriške ladje „Frye“, katero je potopil nemški podmorski čoln, je izgotovljena in jo bo poslala Amerika te dni v Berlin. V tej noti ne priznava vlada Združenih držav Severne Amerike stališča Nemčije, da bi smela Nemčija potopiti ameriške ladje, ki vozijo prepovedano blago, čeprav bi povrnila Nemčija za potopljeno ladjo vso škodo.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Avstrijska uradna poročila.

Uradno se razglša:

Dne 18. junija.

Severno od Sieniave so naše čete pri zasledovanju sovražnika udrle na rusko ozemlje. Dospelo so do višin severno od Krzešova, do nižine reke Tanev in so zasedle Tarnograd. Ruske čete, nahajajoče se med spodnjim tokom reke San in Vislo, se umikajo na mnogih mestih. Naše čete so zavzele Ciežanov in višine na severni strani tega kraja. Na gorskem ozemlju izhodno od Niemiroma, kakor tudi na ozemlju

pri Janovu so se postavile v bran močne ruske čete. Ob reki Verešici se bijejo boji. Naše čete so že zasedle nekaj točk na izhodni strani reke.

Na južni strani gornjega toka reke Dnjester so se morali Rusi po hudih bojih umakniti iz svojih postojank pri mestu Litynia in sicer v smeri proti Kolodrubju. Naše čete so zasledovale Ruse in prikorakale do izliva reke Verešice. Sicer je pa položaj ob reki Dnjester nespremenjen.

Izhodna skupina armade generala Pfanzerja je krvavo odbila včeraj med rekama Dnjester in Prut vse ruske naskoke. Sovražnik, ki si z vso obupnostjo prizadeva, da bi pognal naše hrabre čete nazaj v Bukovino, je imel v artilerijskem boju težke izgube, in se je moral v begu umakniti. Ujeli smo 8 ruskih častnikov in 1002 Rusa, zaplenili 3 strojne puške,

Krzešov leži ob reki San na gališko-ruski meji. Ciežanov leži 10 km severno od Lubačova, Janov 22 km severno-zahodno od Lvova. Litynia leži 16 km severno-zahodno od mesta Drohobyc, Kolodrubja pa 10 km severno-izhodno od Litynie.

Dne 19. junija.

Bitka v Galiciji se nadaljuje.

Zavezniške čete so zavzele postojanko za postojanko, ko so naskočile rusko obrambno črto ob reki Wereszyci in na severni strani. Mesto Grodek in Ko'marno sta bili zavzeti. Na severni črti so Rusi zapustili južni breg reke Taneva in zavezniške čete so zasedle po hudem boju Ulagov.

Južno od gornjega toka Dnjestra je napad zavezniških čet uspešen.

Izhodna skupina armade generala Pfanzerja je zopet krvavo odbila ponovne težke ruske napade. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Nemška uradna poročila.

Dne 18. junija.

Na obeh straneh mesta Tarnograd so vrgle zavezniške čete ponoči sovražnika proti prostoru reke Tanev. Druge armade generalnega polkovnika Mackensa na gnale poražene Ruse do pripravljenih postojank pri Grodeku. (Črta Narol—Miasto—Magierow—Wereszycke do izliva v Dnjestr.)

Na bojni črti ob Dnjestru severo-izhodno od Stryja je položaj nespremenjen.

Dne 19. junija.

Rusi so vrženi zahodno od Sana do črte Zapuscie—Ulanov, izhodno pa čez črto Tanev—Pančka. Naše čete so začele napadati ruske postojanke pri Grodeku. Ruske čete, ki še stojijo na južni strani reke Dnjestr med Dnjestrovimi močvirji in Stryjom, so bile napadene in potisnjene nazaj proti severu. Naši svoje napade nadaljujejo.

Kje se bodo Rusi ustavili?

List „Pester Lloyd“ poroča: Naša armada je dosegla sedaj bojno črto Grodek—San. Naši zrakoplovci so na svojih poletih dognali, da ima sovražnik 15 do 20 km zahodno od Lvova pripravljeno glavno odporno črto ruske armade.

V Petrogradu se nekaj kuha.

Iz Kodanja se poroča: Po poročilih iz Petrograda se vrši v ruski zbornici mrzlično-živahno gibanje. Poslanci se zbirajo k sejam, vrše se posvetovanja ministrov, teh posvetovanj se udeležujejo tudi poslanci, ministri hodijo k carju, Nikolaj Nikolajevič odpošilja enega odposlanca za drugim v Petrograd, kratko rečeno, pripravlja se nekaj posebnega. Rusko časopisje se skoraj nič ne bavi z vojaškimi vpra-

Sanji, marveč opominja v enomer, da naj ostane prebivalstvo mirno in razsodno.

Petrolejni izvirk pri Stryju zopet naši.

S tem, da je naša armada zapodila Ruse od Stryja proti severo- in severozhodu, so prišli veliki petrolejni izvirk v okolici Stryja zopet v našo last. Ta pridobitev je izredno velike važnosti. Upati je, da se bo surovi petrolej koncem meseca junija že začel prevažati v petrolejske čistilnice v zahodni Galiciji, in na Češkem. Tudi v velikih premogovnikih v Dombrovi na Rusko-Poljskem so pričeli z delom.

Način bojev v severni Rusiji.

Londonski list „Times“ piše, da imajo srčiti nemški napadi v severni Rusiji namen, zadrževati tam kolikor mogoče mnogo ruskih čet. Na ta način se bo glavni sunek proti Rusom ložje izvedel in ne bo stal toliko žrtev. Nemci obstreljujejo mesto Ščavli s težkimi topovi in pri tem zasledujejo isti bojni način, kakor svoj čas ob Sanu, da namreč Ruse samo zadržujejo v njih postojankah, da ne morejo nikamor naprej.

Ruski notranji minister odstopil.

Iz Petrograda se poroča, da je ruski minister notranjih zadev, Maklakov, odstopil. Maklakov si je obdržal sedež poslanstva v državnem zboru in službo dvornega mojstra.

Avstrijsko-italijansko bojišče. Dogodki na italijanskem bojišču.

Uradno se razglša:

Dne 18. junija.

Ponovni novejši italijanski sunki na bojni črti ob reki Soči so bili ravno tako brezuspešni, kakor vsi poprejšnji. Naše junake dalmatinske čete so predvčeraj zvečer in ponoči odbile pri Plavah napad ene italijanske brigade. Včeraj je sovražnik vnovič napadel, toda bil je zopet odbit. Dognalo se je, da sta se nahajali na napadalnem prostoru 2 italijanski brigadi in 1 polk mobilne milice. Italijanske izgube so tukaj, kakor tudi na ozemlju Krna zelo velike.

Ponovni sovražni napadi na ozemlju prelaza Plöcken in gorovja Monte Coston so bili istotako odbiti.

Dne 19. junija.

Na bojni črti ob reki Soči in ob koroški meji je po zadnjih brezuspešnih in izgubopolnih italijanskih sunkih zavladal mir, katerega so le na nekaterih mestih motile praske in artilerijski ogenj.

Zopetni sovražni napad včeraj popoldne pri Plavah je naš artilerijski ogenj že koj v pričetku udušil.

Na tirolskem obmejnem ozemlju so bili italijanski oddelki, ki so poskušali prodirati proti gorskim prelazom izhodno od doline Fassa, vsepovsod odbiti. Sovražnik je opustil brezuspešni napad na gorski planoti Folgaria in Lavarone.

V maloštevilnih „odrešenih“ krajih obmejnega ozemlja stiskajo Italijani prebivalstvo na ta način, da jemljejo seboj talce ter izdajajo surove in nasilne odredbe.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Italijanom manjka najpotrebnejšega.

Italijanski vojaški presojevalci, ki so došli v švicarsko mesto Lugano, so izjavili, da jim je potek vojske popolnoma nerazumljiv. Italija je lahko vsb svojo oboroženo silo vrgla proti Avstriji, kar pomeni tako premoč, da bi se kljub izbornemu utrjenemu stališču Avstrijcev lahko v 24 dneh mnogo več doseglo kot se je že. Kar se je dosedaj doseglo, dokazuje, da v italijanskem armadnem vodstvu in armadi sami primanjkuje tiste sile, ki je potrebna za uspešno bojevanje. Manjka pa tudi pravega vojnega duha, ki vodi do zmage.

Italijani prično naše vojake ceniti.

„Agenzia Stefani“ uradno poroča o vojnih podvzetjih in svari, naj se naloga italijanske armade ne podcenjuje. Naloga je trda in težka nasproti sovražniku, ki se nahaja v gorah v izvrstnih postojankah, in ki razpolaga s četami, ki so prestale v 10 mesecih dobro vojskino šolo.

V Italiji ugasnilo navdušenje za vojsko.

Iz Švice se poroča: Ravnatelj velikega švicarskega trgovskega podjetja, rodom Švicar, ki se je vrnil iz Rima v svojo domovino, je nekemu časnikarju o utisih svojega bivanja v Italiji sledeče poročal:

Takozvano bojno navdušenje v Italiji, ki pa na deželi sploh nikoli in nikjer ni bilo opažati, je sedaj tudi v velikih mestih popolnoma izginilo. V Neapolju in Florenci skoro ne mine dan, da ne bi vpoklicani rezervisti in delavci kričali zoper vojsko. Navadno pride ob takih prilikah do krvavih pretepev. Vojaške oblasti nastopajo proti razburjeni množici navadno z veliko strogostjo in silo, da nemite zatrejo.

Mali srednji stan je sedaj popolnoma uničen. Do sedaj se še sploh ni družinam vpoklicanih izpla-

čalo nikakih podpor. Družine ubogih vojakov so prepuščene veliki revščini.

Italijansko brodovje v Adriji.

Rimski dopisnik poroča „Daily Mailu“: Položaj italijanskega vojnega brodovja na jadranskem morju ni presijajen. Severni del Adrije je tako zavarovan, da bi bila največja drznost, če bi tam uvedli operacije.

Naše brodovje drugokrat ob italijanski obali.

Uradno se poroča: Dne 17. in 18. junija je več naših križark in torpedovk krožilo ob italijanski morski obali od državne meje notri do Fane. Avstrijsko brodovje je poškovalo brzojavne postaje ob izlivu reke Taljamente in Pesare, železniški most pri mestu Rimini čez reko Montano in Arzilo in je potopilo italijanski parnik. Moštvo parnika je bilo rešeno. Vse naše ladje so se vrnile nepoškodovane v naša pristanišča.

Italija noče za Albanijo žrtvovati ne moža.

List „Stampa“ poroča: V italijanskih vladnih krogih so mnenja, da se naj za Albanijo ne žrtvuje ne enega moža. Za Italijo londonske pogodbe niso mero-dajne. Italijani upajo, da pridejo itak do svojih pravic. Kakšne neki so te pravice, ki si jih Italija glede Albanije prilašča?

Podmorski boji.

Mornariški dopisnik londonskega lista „Times“ piše: Dejstvo, da so od začetka junija podmorski čolni (nemški) potopili nič manj kot 73 ladij, dokazuje, da se podmorski boji še niso nič omejili.

Podpore družinam in invalidom.

Cesarska naredba z dne 15. junija določa, da vojske, ki so postali invalidi in za njihove svojce in za svojce na bojišču padlih vojakov sledeče:

1. Podpore se bodo izplačevale še tudi nadalje svojem vojakov, ki so bili sicer poklicani pod orožje, a so bili pozneje izpuščeni iz aktivne vojaške službe ter v slučajih, v katerih je že potekla postavno določena doba za izplačevanje podpor. Podpore se bodo izplačevale v polni ali v zmanjšani izmeri še nadalje.

2. Za moštvo, ki je postalo v sedanjih vojski invalidno, za svojce invalidnega moštva ter za svojce na bojišču padlih, pogrešanih ali umrlih vojakov se določa, da bodo dobivali državno podporo tudi v takih slučajih, ki sicer niso zakonito določeni, katere je pa vlada potom naredbe določila.

Podpore se bodo izplačevale le tedaj, če bo dokazano, da je prošnik potreben podpore in sicer začeni od tistega dneva, od katerega naprej ima dotičnik pravico do podpore, v slučajih pa, če bi dan ne mogel priti v poštev, začeni s prvim dnevom tistega mesca, ki sledi smrti moža.

3. V slučajih, navedenih pod točko 1 in 2, se bodo izplačevale državne podpore za ves čas, dokler bo trajala sedanja vojska in po končani vojski še nadalje šest mesecev.

Visokost državnih podpor, ki se bodo izplačevale vsak mesec naprej, je določena s sledečimi letnimi svotami:

Za invalide.

1. 60 K na leto, če se je sposobnost, si kaj prislužiti, zmanjšala za najmanj 20, toda ne več kakor za 50 odstotkov.

2. 120 K, če se je sposobnost, si kaj zaslužiti, z ozirom na prejšnji poklic, zmanjšala za 50 do 100 odstotkov.

3. 180 K, če je dotičnik popolnoma nezmožen si kaj prislužiti.

Za svojce invalidov.

1. 60 K na leto za ženo invalida, ki dobiva še vrhu tega sam podporo v visokosti, označeni v točkah 1 do 3.

2. 36 K na leto za vsakega zakonskega ali nezakonskega otroka dotičnega invalida.

3. Po 60 K na leto za zakonskega očeta ali starega očeta, za zakonsko ali nezakonsko mater invalida, ki ima sam pravico do podpore, določene v točkah 1 do 3, toda z omejitvijo, da celokupni znesek teh podpor ne sme znašati več kakor 120 K na leto.

Za svojce padlih ali umrlih.

1. Vdova dobi na leto 120 K.

2. Vsak zakonski ali pozakonjeni otrok dobi na leto 12 K.

3. 36 K na leto dobijo zakonske ali pozakonjene sirote, ki so brez starišev, če je padli zapustil le samo eno tako siroto. Po 30 K, če je zapustil 2, po 24 K, če je zapustil tri in po 18 K, če je zapustil štiri, ali več takih sirot.

4. 60 K na leto bo dobivala vsaka nezakonska sirota, če je v oskrbi vdove, ki ima pravico do pokojnine za padlim, ali pa pravico do državne podpore.

5. 108 K za tisto nezakonsko siroto, za katero je dosedaj skrbel padli ali umrli in za katero ne pride ena zgoraj označenih točk v poštev, po 120 K, če je zapustil dve, po 96 K, če tri in po 90 K, če je zapustil štiri ali več takih sirot.

6. Po 60 K za zakonskega očeta in starega očeta, za zakonsko ali nezakonsko mater, nadalje za zakonskega očeta nezakonske matere z omejitvijo, da celokupna svota vseh podpor ne sme znašati več kakor 120 K. Pri tem pridejo v poštev v prvi vrsti stariši, v drugi stari oče ali stara mati.

V cesarski naredbi se določa, da bodo dobivali dečki podporo do končanega 16. leta, dekleta pa do končanega 14. leta svoje starosti.

Za svojce padlih ali umrlih veljajo iste pravice, kakor za svojce pogrešanih. Invalidom, ki so popolnoma delanezmožni, se lahko v slučaju, če je to neobhodno potrebno, podelijo večje podpore, kakor je sedaj določeno.

Letni zneski vseh podpor skupaj z invalidovo pokojnino vred pa ne smejo znašati več, kakor 600 K na leto.

Vse označene podpore se podelijo le tedaj, če se prosi za nje in če je dokazano, da je prošnik te podpore potreben.

Prošnje za podpore se morajo vložiti ustmeno ali pismeno pri županstvu tiste občine, v kateri biva prošnik.

Raznoterosti.

Novi škof v Lincu. Za naslednika umrlemu škofu dr. Hittmairju v Lincu je namenjen bogoslovni profesor dr. J. Gsöllner, Rači vojske z Italijo in težavne zveze z Vatikanom se je imenovanje novega škofa nekoliko zavleklo, vendar se smatra, da je imenovanje dr. Gsöllnerja za linškega škofa že zasigurano. Dr. Gsöllner je doktor bogoslovja in modroznanstva ter profesor pastoralke in duhovniškega govornišva na bogoslovnem učilišču v Lincu. Rojen je leta 1867 in je bil leta 1893 posvečen v duhovnika.

Katoliški škof v Nemčiji odlikovan z železnim križcem. Škof Faulhaber iz mesta Speyer, ki je opetovano obiskoval čete v strelskih jarkih in dajal ranjencem zadnja tolažila ter se pri tem opraviču ni strašil sovražnih krogelj, je bil od nemškega cesarja odlikovan z železnim križcem.

Nekaj duhovnikov iz Istre se je obrnilo na zagrebški ordinarijat s prošnjo, da bi jim v slučaju evakuacije Istre podelil kako zavetje v zagrebški nadškofiji. Tem povodom je izdal generalni vikar g. dr. Premuš okrožnico na župniške s pozivom, naj priobčijo nadškofijski pisarni, da-li bi bili voljni sprejeti pod svojo streho kakega duhovnika iz Istre.

Tristoletnica bolnišnice usmiljenih bratov v Gradcu. V nedeljo, dne 20. junija, je slavila bolnišnica usmiljenih bratov v Gradcu tristoletnico svojega obstanka. Usmiljeni bratje se lahko z zadovoljstvom ozirajo na tristoletni obstoj svojega zavoda. Na tisoče in tisoče bolnikov je našlo v zavodu zopet izgubljeno zdravje. Marsikateri Slovenec se s hvaležnim srcem spominja ljudomilih služabnikov krščanske usmiljenosti, ki so mu v svojem zavodu pripomogli, da je zopet okreval.

Skupna ministrska posvetovanja na Dunaju. Dne 18. junija so se vršila na Dunaju pod predsedstvom zunanjega ministra barona Buriana skupna posvetovanja ministrov. Posvetovanja so se udeležili: avstrijski ministrski predsednik grof Stürgkh, ogrski ministrski predsednik grof Tisza, vojni minister pl. Krobatin, skupni finančni minister pl. Körber, zastopnik mornarice ter več drugih avstrijskih in ogrskih ministrov. Na posvetovanju so se bavili z gospodarskimi in finančnimi vprašanji, ki so v zvezi z vojsko. Proti koncu seje, ki je trajala z majhnim presledkom od 10. ure popoldne do 8. ure zvečer, je bil začasno določen proračun o skupnih državnih izdatkih in dohodkih.

Država zapleni žito in krme. Da se zasigura oskrba prebivalstva in armade z žitom in moko, je izdala vlada naredbo, s katero se določa, da zapleni država vse letošnje pridelke pšenice, rži, ječmena, ajde, ovsa in koruze. Dolžnost lastnikov zaplenjenih žitnih pridelkov je skrbeti, da se ohranijo ti žitni pridelki. Ministrstvo notranjih zadev bo poverilo vojnemu žitno-prometnemu uradu nalogo, da ukrene vse potrebno glede uporabe in porazdelitve zaplenjenih žitnih pridelkov. Kar se pa tiče zaplembe krme, se je določilo, da bo vlada pozneje zaplenila tudi vse pridelke krme.

Oddajte pšenično moko. Opozarjamo, da se mora dne 27. t. m. domačemu šolskemu vodstvu oddati vsa čista pšenična moka. Da se razburjenje, ki je že ponekod nastalo, poleže, treba si je zapomniti to: Ni treba vsake moke oddati, ampak samo čisto pšenično. Ržena, ajdova, turšična se obdrži, tudi vsaka mešanica pšenične in ržene, pšenične in ajdove, pšenične in ječmene itd. se obdrži, je torej ni treba oddati. Tudi vse čiste pšenične moke ni treba oddati, ampak samo, kar je imaš več, kakor 10 kg za osebo. To se pravi, ako je vas 10 oseb v družini, s pridržiš 1 metercent, le kar je več, odneseš šolskemu vodstvu, ki bo moko seveda plačalo.

Zapora žitne žetve na Ogrskem. Iz Budimpešte se uradno poroča: Ogrska vlada je proglasila nad letošnje žetve uradno zaporo. Glede žit, ki je namenjeno za prodajo in prevažanje, je vlada sledeče odredila: Za one množine žita, ki so potrebne za splošne potrebe in za razpošiljanje, mora skrbeti trgovski minister. Določilo se je tudi, da se bo za tisto množino letošnje žetve, ki bi se naj uporabila za izdelavo špirita in slađa, kakor tudi za kake druge obrtne panoge, pozneje vse potrebno določilo. — Od žitne zapore je na Ogrskem izvzeto le tisto žito, ki je potrebno za domačo uporabo pridelovalcev žita. Kot merilo za uporabo se je na Ogrskem določilo za osebo za mesec dni 18 kg žita. Žito, ki je pod zaporo, se sme le z uradnim dovoljenjem prevažati. Za javno preskrbo z žitom bo izvrševala rekviriranje vojnižitna prometna družba. Ta družba ima temeljne glavnice 20.000.000 K, ki je razdeljena na 2000 delnic. Čistega dobička se na delnico na leto ne sme več porazdeliti nego 5 odstotkov. Družba bo obstajala samo za dobo vojske.

*** Nevolja zoper župane.** Po občinah, kjer se je vršilo rekviriranje žita, je nastala velika nevolja zoper župane. Ljudstvo ne ume tega, da je župan pri celi zadevi popolnoma nedolžen. Rekviriranje žita se vrši po tistih občinah, kjer se je izkazal po uradnem zapisovanju dne 28. februarja t. l. večji prebitek žita, in sicer pri tistih posestnikih, ki so pri tem zapisovanju priznali, da imajo več žita, kot ga sami za se in svojo družino do nove žetve rabijo. Kot merilo se je vzelo za kmečko prebivalstvo 300 gramov žita za osebo na dan. Po mnogih občinah, kakor se nam poroča, se je ljudska nevolja obrnila zoper župane, češ, ti so vsega tega krivi. Povdarjamo, da je to mnenje popolnoma neutemeljeno. Župan je uboga para, on mora to izvršiti, kar mu oblast zapove. Mnogi tudi dolžijo župane, da so krivi, če se podpre take ne delijo, kot bi mnogi želeli. Tudi glede vojaških oprostitvev in dopustov se vali krivda navadno na župane. Kakor glede rekviriranja žita nima župan nič odločevati, ampak okrajno glavarstvo, tako je tudi z ozirom na podpore družinam, oprostitvev od vojaške službe in glede vojaških dopustov. Oblasti navadno ne naročajo županu, da poizveduje o opravičenosti prošnji, ampak izročijo ta posel žandarjem. Težaven je letos položaj županov. Oblasti so jim naložile toliko dela, da morajo skoro noč in dan opravljati samo uradne posle, svoje kmečko delo pa morajo kratkoma zanemarjati.

Košnja. Opozarjamo okrajna glavarstva in žetvene komisarije, da po nekod zaradi pomanjkanja delavcev niso mogli vsega pokositi. Za to je nujno potrebno, da se za nadaljnja dela dobijo pravočasno delavske moči. V tem oziru bi morali iti žetveni komisariji ljudem od občine do občine na roko. Kot delavci se dajo dobiti domači vojaki, ki ne stojijo v bojni fronti, vojaki najbližjih garnizij, begunci in ujetniki.

Mlatilnice s parnim gonilom, ki na dan zmlati do 90 meterskih stotov, loči zrnje, pleve in slamo, bo naročil naš namestnik iz zaklada za prvo pomoč. Kakor izvemo, bo naročil pet mlatilnic. Mlatilnice se prepustijo brezplačno. Okrajni zastopi, občine in kmetijske podružnice, požurite se!

Več medu! V času splošne skrbi za živila moramo skrbeti tudi za važno živilo in zdravilo — med. Kako umestna je prepoved okrajnega glavarja v Lipnici, da ne sme nikdo v njegovem okraju trgati evetja in vejic dreves in grmičevja, da bodo imele čebulice dovolj paše in da bodo nosile svoj plen — mirno domov.

Kuga-slinovka v Gradcu. V mestni klavnici v Gradcu se je te dni pojavilo nekaj slučajev slinovke pri goveji živini. Oblast je odredila, da se radi tega plemenski živinski sejem v Gradcu do preklica, ne bo vršil. Ob enem je tudi prepovedano gnati ali odvažati živo živino s teja za klavno živino.

Zupani in občinski svetovalci letnikov 1865—1874 še sedaj niso oproščeni črnovojniške službe. Črnovojniki letnikov 1878 do 1890, ki opravljajo v svojih občinah posel županov ali občinskih svetovalcev, so bili vsled tožadevnega namestniškega odloka oproščeni črnovojniške službe in jim niti ni trebalo k prebiranju. V uradnem razglasu o zglaševanju črnovojnikov, rojenih v letih 1865 do 1874, pa ta ugodnost ni navedena. Ker še sedaj ti črnovojniki sicer niso vpoklicani k prebiranju, ampak so se samo morali oglasiti, še ni gotovo, ali bodo torei člani občinskih predstojnikov, star 40 do 50 let, oproščeni črnovojniške službe ali ne.

V sedanji svetovni vojni trpe največ slovanski narodi, ker izhodni in južni boji se vrše vsi na slovanskih tleh, v Galiciji na poljskih in rusinskih tleh, v Bukovini na rusinskih tleh, v Karpatih na slovaških tleh, v Sremu in v Bosni in v Dalmaciji na hrvatskih tleh in na Primorskem na slovenskih tleh.

Nova vojaška šarža. Vojna uprava je sistemizirala novo vojaško šaržo „častniškega namestnika.“ Častniški namestniki tvorijo v bodoče s štabnimi naredniki stan „višjih podčastnikov“, naredniki in ostali so „nižjih podčastniki.“ Za častniške namestnike pa bodo imenovani starejši podčastniki, ki so se na bojišču posebno izkazali. Častniški namestniki imajo na ovratniku isto distinkcijo kakor štabni naredniki, mesto treh svilenih zvezd pa po eno zvezdo iz medu, kakor praporščaki. Tudi ostala oprava je kot pri praporščakih.

Odlikovani dragonci našega 5. dragonskega polka ujeli 28 Rusov. Stražmojster Filip Fatur, desetnik Štefan Beher in dragonci Ivan Oberleitner našega domačega 5. dragonskega polka so neki ruski oddelek 22 mož tako spretno napadli s strojno puško, da se je cel oddelek udal. Stražmojster Fatur je bil odlikovan s hrabrostno svetinjo I razreda, njegova tovariša pa s srebrno hrabrostno svetinjo II. razreda.

Odlikovan slovenski usmiljeni brat. Usmiljeni brat Bertold Jakob Belec, rodom iz Ljutomera, kateri se že od začetka vojske nahaja na bojišču kot sanitetni narednik 26. domobranskega pešpolka in je bil zaradi svojega junaškega zadržanja pred sovražnikom že jeseni na severnem bojišču odlikovan z veliko srebrno kolajno, je dobil pred kratkim radi novih zaslug že bronasto hrabrostno kolajno.

Pozor na ubegle vojne ujetnike. Mariborsko okrajno glavarstvo nam je poslalo naslednji poziv: Dolžnost vsakega domoljubnega državljana je, da vse stori, da se ubegli vojni ujetniki zopet primejo in izročijo bližnji orožniški postaji. Poročila o ubeglih ujetnikih se morajo nemudoma vposlati bližnji oblasti. Ljudstvo se pred ubeglimi ujetniki nujno svari, kajti namen teh ljudi je, da izvršijo, če le mogoče, vohunsko službo. Kdor bi ubegle vojne ujetnike na kakoršen koli način podpiral ali jim dal skrivališče, oziroma prenočišče, bo strogo kaznovan. Posebno strogo se v tem oziru postopa proti gostilničarjem, kateri se s tem, če dajejo potuho ubeglim vojnim ujetnikom, ne pregrešijo samo zoper postavne predpise o zglasitvi tujecev, ampak tudi proti obrtno-policijskim nariadenjam. Prebivalstvo se tudi strogo svari, da vojnim ujetnikom ne prodaje ali podari civilne obleke, ker se s tem olajša njih beg. Kdor pa policijski ali vojaški oblasti poda natančno poročilo o ubeglih vojnih ujetnikih, po katerem se potem posreči ujetnika prijeti, ali pa ubežnika sam prime, dobi nagrado 10 do 25 K. Nagrade deli vojaško poveljstvo tistega kraja, koder se nahaja taborišče ujetnikov, iz katerega je prijeti ujetnik pobegnil.

S kakšnimi črkami se sme pisati na bojišče. V zadnjem času se je večkrat prigodilo, da so došla na vojaške pošte pisma in dopisnice, ki so bila steno-grafirana ali pisana v turškem, hebrejskem ali pa v drugem dogovorjenem ali tajnem jeziku. Opozarja se, da se dopisnice ali pisma, pisana na ta nedovoljeni način, nikakor ne izročajo naslovljencu.

Vojno zavarovanje. Štajerska c. kr. namestnija nam je poslala sledeče: Vojno zavarovalno akcijo pomožnega zaklada za vdove in sirote je pospešilo ministrstvo za deželno brambo na posebno učinkovit način s tem, da se je priznala zakladu za vdove in sirote za predplačila, ki se dajajo na državni vzdrževalni prispevek v svrhu vplačila vojnih zavarovalnih premij, pravica iztirjanja v smislu § 7 zakona o vzdrževalnem prispevku z dne 26. decembra 1912. Po teh v odloku c. kr. ministrstva za deželno brambo z dne 5. maja 1915, odd. XVII., št. 9322, zapadenih odredbah je pomožni zaklad za vdove in sirote v stanu, omogočiti vsaki rodbini, ki uživa državni vzdrževalni prispevek, da sklene vojno zavarovanje proti čisto malenkostnim polumesečnim vplačilom. Za zavarovanje po 1000 K znaša polumesečna po odbitku od vzdrževalnega prispevka plačljiva premija samo 3.75 K. Ta malenkostni znesek bo gotovo vsaka rodbina rada žrtvovala, da se obrani pred bedo v slučaju smrti svojega reditelja. Potrebne tiskovine za sprejetje zglasil k vojnemu zavarovanju bodo v kratkem dospela k občinskim predstojnikom, župnijskim uradom in šolskim vodstvom, na katera se naj stranke obrnejo. Vrhu tega podeljuje pojasnila radovoljno tudi še predsedništvo pomožnega zaklada za vdove in sirote na Dunaju, I., Schwarzenbergplatz šte. 1, in zastopstvo tega zaklada v Gradcu, Kaiserfeldgasse šte. 19 (Grazer Selbsthilfverein).

Kolera. Iz Debrecina na Ogrskem se poroča: Zadnji čas je med ruski ujetniki opetovano izbruhnila kolera. Pri ujetnikih, ki so jih našli dne 9. jun. ujeli, so se takoj po dohodu v Debrecin pojavili sumljivi znaki te kužne bolezni. Število bolnih in umrlih za kolero je vsak dan večje. Oblasti so vse potrebno uredile, da se domače prebivalstvo obvaruje pred okuženjem. Ruske ujetnike so spravili po 1000 in 1000 skupaj in so jih cepili zoper kolero in legar. — Na Ogrskem je v času od dne 31. maja do dne 6. junija obolelo za kolero 133 oseb, umrlo pa 51.

Novi dvekranski bankovci. V prometu krožijo že nekaj dni novi dvekranski bankovci, ki se razlikujejo od prejšnjih zlasti v tem oziru, ker je papir novih bankovcev mnogo trpežnejši in so tudi slike in številke mnogo izrazitejše, kakor so one na starih

Dvekranski bankovci. Med občinstvom se je razširilo mnenje, da krožijo pnaprejeni dvekranski bankovci, ki se po pravih razločujajo po črkah A, B in C pri serijah v številkah. V pojasnjenje sledeče: Banka je dosedaj izdala tri emisije dvekranskih bankovcev, ki so različno označeni po serijah in številkah in sicer je na zadnji strani prve emisije levo črka A s štirivrstno številko serije, desno pa število s šestimi številkami. Pri drugi emisiji je prav tako, le mesto črke A je črka B. Pri tretji emisiji je na levi le štirivrstno število serije in desno črka C ter število s šestimi številkami, kar je razvidno iz naslednjih zgledov: Prva emisija levo A 1023, desno pa 133.840. Druga emisija levo B 1006, desno 679.044. Tretja emisija levo 1144, desno C 000.005.

Drobil pri železniških blagajnah. Železniško ministrstvo je, ker primanjkuje drobiža, ukazalo, da se morajo pri osebnih blagajnah plačevati vožni listki z že naštetim denarjem. Blagajniki zato niso dolžni, da sprejemajo bankovce in jih menjajo, marveč lahko zahtevajo tisto vsoto, kolikor stane vožni list. Tudi pri tovornih blagajnah naj se pripravi primeren drobiž.

C. kr. gimnazija v Mariboru. Vstop v I. razred za leto 1915-16. Vpisovalo se bo za I. razred od dne 22. do dne 27. junija, vsak dan od 11. do 12. ure dopoldne v pisarni gimnazijskega ravnateljstva. Vpisovanje se more izvršiti tudi pisмено po pošti, ako se pošlje ravnateljstvu zadnje šolsko spričevalo (naznani) in krstni list. Sprejemni izpiti se bodo vršili dne 28. junija. Učenci se zberejo dne 10. ure dopoldne pred gimnazijskim poslopjem. Pristojbin ni plačati nikakih. Glede sprejemnih izpiti v jeseni (v septembru) se bo pravočasno objavil razglas.

Deželni odbor štajerski je odposlal za vrle naše junake na južnem bojišču en vagon steklenic slatine.

Za avstr. Rudeči križ so darovali: Mohorjani v Dolu K 20.44; Zemljič Treza K 3.—; Zemljič Jožef K 3.—; nekdo po g. župniku Cede K 10.—; Zemljič Treza K 2.—; Zemljič Treza K 1.—; Vrhovnik Tomaž v Zavodnjem K 100.— Hvala! — Prof. Ant. Jerovšek.

Za podmorski čoln so darovali: Alfonz Svet in P. Žirovnik K 10.—; Rudl Marija K 1.— Vrhovnik Tomaž v Zavodnjem K 50.— Hvala! Darovi za podmorski čoln se naj pošiljajo na naslov: Avstrijski mornar v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

Slovensko Planinsko Društvo naznanja, da kočja na Kamniškem sedlu in na Veliki Planini letos ne boste odprti. Odprta in oskrbovana pa bo kočja v Kamniški Bistrici. Ključ do kočje na Veliki Planini se dobi pri Karolu Prelesnik v Stranjah; za kočjo na Kamniškem sedlu pa pri oskrbnici kočje v Kamniški Bistrici.

Italijane v Italijo. Avstrijska vlada je napravila pameten sklep, da italijanske državljane, ki so se še po izbruhu vojske nahajali v naših krajih, ne bo obdržala tukaj, ampak se pošljejo, če le mogoče, v kraljestvo, da jih Italija sama preredi. Tukaj pa ostanejo v ujetniških taboriščih samo oni Italijani, ki so še sposobni za vojno službo. Dne 17. junija so iz Celovec poslali preko Švice v Italijo nad 1000 italijanskih podaničkov. V soboto, dne 19. junija, je posebni vlak odpeljal iz Lipnice 1530 Italijanov čez Koroško v njih domovino.

Vojak-ropar obsojen na smrt in ustreljen. Vojno sodišče pri vojaškem poveljstvu v Gradcu je v Ptuj dne 15. in 16. junija izvršilo sledečo razsodbo zoper infanterista 17. pešpolka Valentina Sporer. Obtoženec je kriv, da je v noči od 30. na 31. maja t. l. v Žabjaku, občina Ragoznica pri Ptuj, v družbi z nekim drugim roparskim drugom oropal posestnika Ivana Markeža. S silo sta mu ta dva namreč odvzela gotovino v znesku 154 kron, usnjato denarnico, niklasto žepno uro s srebrno verižico in priveskom vred ter žepni nož. Poleg tega sta Markeža tako poškodovala, da je do 20 dni bil bolan. Sporer se je kot vojak pregrešil zoper § 483, 485 d, 486 in 488 vojaškega kazenskega zakona in se je radi tega obsodil k smrti na vislice. Poleg se ga še tudi pred smrtjo izbaene iz avstrijske armade. Obsodba se je nato potrdila po pristojnem vojaškem poveljniku, kateri je obsodbo na vislice spremenil na smrtno kazen z ustrelitvijo. Dne 18. junija je vojno sodišče ob 3. uri 15 minut popoldne obtožencu obsodbo naznanilo, katera se je še isti dan ob 5. uri 15 minut popoldne izvršila. Sporer je bil ustreljen.

Važne izkopine v Budimpešti. Te dni so izkopali na Marjetinem otoku v Budimpešti kosti prince Bele iz rodu Arpačlov. Prince Bela je bil vnuč ograškega kralja Bele in nečak kralja Štefana V. Pri kopanju so zadeli tudi na razvaline velikega samostana sv. Marjete. Ko so odstranili zemljo, pod katero je bil zasut samostan, so našli na dobro ohranjene hodnike, stene, vrata in okna, na prostore v obednici in na 8 do 10 m dolgo zakristijo.

Kruh iz Tomaževe žindre. Železniški uslužbenec v Mariboru je naročil v skladišču za živila južne železnice v Mariboru vrečo krušne moke. Ko je odprl vrečo, v kateri itak ni pričakoval kaj boljšega, je bil vendar nekoliko osupnjen, ko je zagledal v tej vreči neko temno mešanico. Izročil je vrečo svoji ženi, ki je spekla iz te čudne mešanice kruh. Osupnjenje je bilo tem večje, ker kruh, spečen iz te moke, ni bil prav nič podoben kruhu. Ko je železničar poskusil košček tega pečiva, se je dognalo, da je bila ta čudna zmes, ki se je nahajala v vreči — Tomaževa žindra. V skladišču so namreč po pomoti zamenjali krušno moko s Tomaževo žindro.

Orožarnica Amerika. Takozvana družba za jeklo je sklenila z entento pogodbo za 50.000 ton šrapnelov. Vsakih deset dni morajo poslati 5000 ton. Co. E. W. Bliss izdeluje vsak dan 30.000 šrapnelov. — Angleška je naročila pri United States Cartridge C. 600.000.000 patron, pri Canada Curiant Foundry C. artilerijsko strelivo v vrednosti 80.000.000 dolarjev. Tudi American Locomotive C. je sklenila z Angleško pogodbo za vojne dobave, ki znaša milijone. Ravno vsled pošiljanja vojnega grafiiva je znašal čisti dobiček Crucible Street C. mesca sušca 250.000 dol., ko je znašal mesca decembra samo 40.000 dolarjev. Tako si dela Amerika dobiček iz krvave vojske, ki

pustoši Evropo. Ameriški farmerji so tudi zadovoljni, ker prodajajo drago žito in država, ki bi bila po nazorih Evrope imela napraviti v Evropi mir, skrbi s pošiljanjem vojnega orožja, da traja svetovna vojna še dalje.

Maribor. Vpisovanje za I. letnik je na učiteljsko šolskih sester v Mariboru za šolsko leto 1915-16 dne 28. junija, oziroma dne 15. septembra, od 8. do 12. ure dopoldne. Sprejemni izpit v prvem terminu se začne dne 28. junija, ob dveh popoldne, v drugem pa dne 16. septembra. Za pripravnico, meščansko šolo, vadnico in otroška vrta je vpisovanje dne 15. sept.

Maribor. Franc Golob, uradnik v deželni bolnišnici v Mariboru se je kot vojak artilerist bojeval na severnem bojišču. Cele mesce ni bilo nobenega glasu od njega. Družina je že bila v strahu za njim. Nekateri vojaki, ki so se vrnili s severnega bojišča, so tudi pravili, da je Golob padel začet od šrapnela. Dne 18. junija pa je njegov žena dobila od svojega moža dve dopisnici iz mesta Merw (izhodno od Kaspiškega morja) v Transkaspiji, Turkestan v Aziji.

* **Pobrežje pri Mariboru.** Po noči od ponedeljka na torek dne 14. junija je izbruhnil ogenj v hiši po sestruka Pšeničnika na cesti v M. Brezje. Dobro je bilo, da ni bilo vetra, sicer bi bile tudi hiše v okolici v veliki nevarnosti. Gasiti so pridno pomagali vojaki 27. domobranskega pešpolka ter domača in mariborska požarna bramba. Končno se je vendar posrečilo ogenj omejiti. Škoda je precejšna.

Jarenina. Ferdinand Ornik, c. kr. stotnik 47. pešpolka, doma iz Jarenine, torej iz znane rodbine, je dne 12. t. m. na severnem bojišču padel začet v srce.

St. Ilj v Slov. gor. Tukajšnji gostilničar in trgovec s sadjem Janez Polak je dobil te dni s severnega bojišča poročilo, da je njegov edini sin Ivan, ki je bil letošnjo pomlad kot črnovojnik prideljen armadi, padel, začet od ruskega šrapnela. Padli je bil miren, povsod spoštovan in ljudomil mladenič. Naj mu bo tuja zemlja lahka! Globoko potrtem roditeljem pa naše sožalje! Naj ju tolaži zavest, da je njun sin Ivan kot junak žrtvoval svoje mlado življenje za cesarja in domovino!

St. Ilj v Slov. gor. Tukajšnji italijanski podanik opekarnar Andreutti je bil z družino vred odposlan v Lipnico in od tam v blaženo Italijo. Bil je že zadnji čas zato, ker je ljudska nevolja zoper hinavske polentarje postajala vedno večja.

Rogaška Slatina. V tukajšnju kopališče je do dne 6. junija došlo 216 strank z 626 osebami.

Dobrna. Čudno smo se čudili, ko smo brali v „Slovenec“ in menda tudi v „Straži“, da se je ženska požarna bramba organizirala na Dobrni in da so prvo vajo imele dobrnske gasilke v nedeljo, 6. t. m. Vprašali smo okoli in res je eden izjavil, da je bral v „Grazer Tagblattu“, da se je dne 30. V. vršil ustanovni shod ženske požarne brambe in da se je gospa Koschuch izvolila za načelnico. Med drugimi odbornicami se imenuje v „Grazer Tagblattu“ neka gospa Tschuk, katere pa tu ne poznamo, potem gospodična Simonischek in Weinhardt. Bog daj, da bi ta ženski oddelek prinesel več življenja in delavnosti v našo požarno brambo, kakor jo je pokazal moški oddelek. Pred vsem pa, sv. Florijan, — varuj nas ognja!

Dobrnske toplice. Napovedanih beguncev še do danes ni. Najeta stanovanja so še vsa prazna. Ne vemo, zakaj nam c. kr. erar ne pošlje vsaj rekonvalescentov. En vagon krompirja so že mesca aprila za aprovizacijo sem poslali. Škoda pač krompirja, če bo prišel v nič. Za druge goste imajo toplice dosti prostora, tudi kopeli so vsakemu na razpolago. Druga stanovanja so tudi na razpolago, seveda dokler beguncev ni.

Celje. Po naši okolici se klati neki človek, ki se izdaja za zastopnika „Rudečega križa“. Če izve za družine, ki niso dobile že dolgo nikakih poročil o svojih, najprvo pozvje o njih stanju, potem pa gre v tisto hišo in se dela, kakor da bi on edini mogel uognati, kje se pogrešanec nahaja. Računa pa po 10 do 20 K za svoje goljufije. Pazite in sleparja takoj raznanite!

V Celju so zaprli gimnazijo in tudi vse ljudske šole.

Celje. Dne 14. junija je umrla notarjeva vdova, Liza Toplak, stara 58 let.

Zadnja poročila došla v ponedeljek dne 21. junija.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglša:

Dunaj, 20. junija.

Rusko bojišče.

Zavezniške armade so včeraj zopet nadaljevale krepko ofenzivo in so dosegle v bitki pri Magie-

row-Grodeku novo popolno zmago nad sovražnimi armadami.

Po prekoračenju Sana in zavzetju Przemysla je prisilil uspeh zavezniških čet v bitki med Lubascowko in gornjim tokom Dnjestra dne 15. junija Ruse, da so se morali še nadalje umikati, čeprav so pritegnili medtem številna ojačenja. Umaknil se je sovražnik takrat pod težkimi izgubami v smeri proti izhodu in proti severo-izhodu.

V dnevih, ki so nato sledili, je zbralo rusko armadno vodstvo še enkrat vse ostanke razbitih armad, da zabrani padee gališkega glavnega mesta ter da ustavi v postojankah ob reki Weresici, katere je poprej skrbno pripravilo, prodiranje zavezniških armad.

Po hudem boju je naval junaških zavezniških čet omajal tudi tokrat vsorusko bojno črto. Že v popoldanskih urah je bila sovražna postojanka na napadalnem ozemlju armade generalnega polkovnika Mackensena okrog Magierowa prebita. Sovražnik se je začel umikati proti Ravarski in Zolkiewu, dočim se je še ob reki Weresici trdovratno ustavljal. Deli armade generala Böhm-Ermolija so ponoči z naskokom zavzeli sovražne postojanke na obeh straneh Lvovske ceste. Istočasno so udrli ostali armadni zbori te armade v glavno sovražno postojanko. Od 3. ure zjutraj se umikajo Rusi na celi bojni črti, in sicer v smeri proti Lvovu in v smeri severno in južno od Lvova.

Vnovič je bilo ujetih na tisoče Rusov in mnogo vojnega gradiva je prišlo zmagovalcem v roke.

Ob gornjem toku reke Dnjestr je začel sovražnik zapuščati svoje postojanke.

Na bojni črti armade generala Pflanzerja je sovražnik vnovič napadel na več mestih, toda bil je odbit, pri čemur je imel precejšnje izgube.

Italijansko bojišče.

Ko so se slabejši italijanski napadi pri Plavah, Ronhiju in Tržiču z lahkoto odbili, je nastopil včeraj na bojni črti ob Soči zopet mir. Tukaj in ob koroški meji obstreljuje sovražna artilerija naše utrdbe brez uspeha.

Pri napadih na naše postojanke izhodno od doline reke Fassa (na južnem Tirolskem, izhodno od Bocna), katere je izvršilo sovražno krdelo, ki je obsegalo najmanj eno brigado, je imel sovražnik občutne izgube. Napadi so bili povsod odbiti. Samo pred eno našo postojanko se je naštelo 175 italijanskih mrličev.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 20. junija.

Južno od Pilice so zavzele čete generalnega polkovnika pl. Woynscha zadnje dni več sovražnih postojank.

Armade generalnega polkovnika pl. Makensena so zavzele postojanke pri Grodeku. Začetkom včerajšnjega dne so pričele nemške čete in armadni zbor podmaršala pl. Arz napadati močno z okopi zavarovano sovražno bojno črto. Po trdovratnem boju so popoldne sovražni okopi, ki so napravljene v več vrstah drug za drugim, na fronti, dogi 35 kilometrov severno od črte Janov-Huta-Obendynska (južnozahodno od Ravaruske) napadeni. Do večera smo vrgli sovražnika za veliko cesto Zolkiew-Ravaruska (severno od Lvova).

Pod pritiskom tega poraza se je sovražnik danes ponoči (od sobote na nedeljo) umaknil tudi iz postojank med Grodekom in močvirjih ob Dnjestru. Avstro-ogrške čete so močno priiskale za njim.

Med močvirji ob Dnjestru in izlivom reke Stryj je sovražnik izpraznil tudi južni breg reke Dnjestr.

Boji pri Plavah.

O bojih pri Plavah se uradno poroča:

Italijani so nekoliko dni zaporedoma iz več kakor 100 topov obstreljevali postojanke naših čet. Ko so mislili, da so vsled njih ognja naše postojanke omajane, naskočila je tretja italijanska divizija. Z neverjetno mirnostjo je pripustila naša infanterija, da so prišle naskakovalne kolone v največjo bližino in se le na to je začela z morilnim ognjem. Italijani pa, med katerimi se je nahajalo tudi več že v tripolitan-skem boju preizkušenih čet, se niso dali ustrašiti, posebno ker so opazili, da pred našimi postojankami ni žičnatih ograj. Kakor divji so planili proti našim. Prišlo je do boja z rokami, pri čemur se je boril mož proti možu. Kot orožje so rabili puškino kopito, kamenje, nože, da, celo zobe. Naskok se je dvakrat ponovil in dvakrat ponesrečil. Ko so bile njih sile izčrpane, so se Italijani umaknili ter zapustili na bojišču mnogo mrličev in ranjencev.

Italijanski uspehi dosedaj.

Sedaj je minul mesec, odkar so nam Italijani napovedali vojsko. Planili so proti nam na tirolski, koroški in primorski meji. In njih uspeh po enem mescu? Velikanske izgube in splošno razočaranje pri vseh prijateljih in neprijateljih nad njihovo vojno nezmožnostjo.

Odločilna gališka bitka — zgubljena.

Reuterjev urad je iz Petrograda dobil poročilo, da se je začela pri Grodeku odločilna gališka bitka, ki bo tako velikanska in velepomembna, da so vse dosedanje v primeri z njo le uvodni boji.

Ta „odločilna“ gališka bitka je za Ruse zgubljena, kakor pravijo današnja poročila.

Srbski general vojvode Putnik zbolel.

Iz Niša se poroča, da je načelnik srbskega generalnega štaba, vojvoda Putnik, nevarno zbolel.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

31. c. kr. državna loterija

za skupne vojaško-dobrodne namene.

Ta loterija v denarju vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

15. jul. 1915.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Verdere Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, poštno-brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupee srečk brezplačno. — Srečke se določijo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije).